



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 812

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 septembrie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 335 din 28 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ din Codul de procedură civilă, ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 5 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004	1-7		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
468. — Ordin al ministrului economiei și comerțului privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină			7-9
6.640. — Ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul României			10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 335

din 28 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 5 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004

Ioan Vida	— președinte	Petre Ninosu	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Ion Predescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător	Ion Tiucă	— procuror
Kozsokár Gábor	— judecător	Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent
Acsinte Gaspar	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 5 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, excepție ridicată de Aurel Ionescu în dosarele nr. 9.475/2004 și nr. 9.476/2004 ale Judecătoria Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspunde partea Păușescu Exacustodian, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 120D/2005 și nr. 124D/2005 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Partea Păușescu Exacustodian este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 124D/2005 la Dosarul nr. 120D/2005, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, partea Păușescu Exacustodian solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă, ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 și nici cele ale art. 5 din Legea nr. 341/2004 nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 7 ianuarie 2005, pronunțate în dosarele nr. 9.475/2004 și nr. 9.476/2004, **Judecătoria sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 5 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 sunt neconstituționale, contravenind prevederilor art. 2 alin. (1) din aceeași lege. De asemenea, susține că dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 contravin prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederilor art. 1 alin. (5), ale art. 20 și ale art. 54 din Constituție. Astfel, autorul excepției susține că „încuviințarea executării silite a unui imobil pentru un debit de 2.000 de ori mai mic, fără a fi parcurse etape executorii, fără a fi respectat dreptul la apărare, fără a fi citat în vederea încuviințării executării silite“ contravine dispozițiilor constituționale și internaționale menționate. În ceea ce privește dispozițiile art. 5 din Legea nr. 341/2004, susține că acestea vin în contradicție cu prevederile art. 16, 20, 44 și ale art. 136 din Constituție și cu dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „restrâng dreptul de asistență judiciară acordat anterior“.

Judecătoria sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, instituirea unor taxe de timbru este lăsată la latitudinea expresă a legiuitorului și ca atare nu constituie o încălcare a dreptului de proprietate garantat și ocrotit de art. 44 din Legea fundamentală și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, susținerea autorului excepției în sensul că dispozițiile Legii nr. 341/2004 nu au mai preluat anumite facilități, și anume acordarea de scutiri de la plata taxelor de timbru, este nefondată. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 sunt neconstituționale, arată că aceasta nu poate fi reținută, Curtea Constituțională statuând de nenumărate ori că acestea sunt constituționale. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a art. 373¹ din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că aceste dispoziții sunt constituționale, deoarece, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege, iar întreaga procedură de executare silită este prevăzută de lege, respectiv de Cartea a V-a din Codul de procedură civilă. Din ansamblul acestor reglementări rezultă că părțile au acces la justiție, iar debitorul are la dispoziție garanții procedurale care îi permit să se adreseze instanței de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă nu îngădesc principiile enunțate de autorul excepției, ci dimpotrivă constituie expresia aplicării lor, garantând desfășurarea procedurii de executare silită, cu respectarea Constituției. Dând expresie dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, dispozițiile art. 373¹ din

Codul de procedură civilă reprezintă norme privind executarea silită, instituție procedurală al cărei scop este reprezentat de realizarea definitivă și practică a unor drepturi recunoscute printr-o hotărâre judecătorească sau alt titlu executoriu. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, arată că instanța de contencios constituțional a statuat că prevederile art. 21 din Legea fundamentală nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. De altfel, contribuția justițiabilului, prin avansarea unei părți din aceste cheltuieli, poate fi recuperată, în temeiul art. 274 alin. 1 din Codul de procedură civilă, de la partea care cade în pretenții. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a normelor privind taxele de timbru față de principiul garantării dreptului de proprietate, arată că instituirea taxei de timbru nu afectează nici existența și nici protecția acestui drept. În ceea ce privește critica autorului excepției, potrivit căreia dispozițiile Legii nr. 341/2004 nu au mai preluat anumite facilități, și anume acordarea de scutiri de la plata taxelor judiciare de timbru, arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece, potrivit prevederilor art. 139 alin. (1) din Constituție, „*impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească modul de timbrare a cererilor, precum și eventualele facilități. În ceea ce privește art. 29 din Legea nr. 47/1992, arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea acestei prevederi, iar prin Decizia nr. 517 din 25 noiembrie 2004 și prin Decizia nr. 5 din 18 ianuarie 2005 a statuat că acestea sunt în concordanță cu Legea fundamentală.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 și ale art. 5 din Legea nr. 341/2004 față de dispozițiile art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate fi reținută. Astfel, taxa aferentă contestației la executare silită poate diminua patrimoniul celui executat sau poate atinge unele attribute ale dreptului de proprietate, dar nu poate fi considerată ca fiind contrară garantării și ocrotirii dreptului de proprietate. Nici faptul că Legea nr. 341/2004 nu prevede unele scutiri de la plata taxelor de timbru nu aduce atingere dreptului de proprietate privată, deoarece legiuitorul poate acorda, potrivit art. 81 din Codul de procedură civilă, scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate, potrivit căreia dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 vin în contradicție cu prevederile art. 44 din Constituție, arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece prevederile legale criticate sunt norme de procedură pe care instanța este obligată să le

aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate. De asemenea, nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, deoarece acest text de lege nu îngreșește accesul liber la justiție, instanța încuviințând executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, opțiunea legiuitorului în acest caz fiind impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecății.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie:

— dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000;

— dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997; taxa judiciară de timbru prevăzută la art. 2 alin. (2) a fost actualizată prin Hotărârea Guvernului nr. 783/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004;

— dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004;

— dispozițiile art. 5 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004; alin. (2) al art. 5 a fost abrogat prin art. XXX pct. 1 secțiunea a 17-a din cap. II al Ordonanței Guvernului nr. 94/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 31 august 2004, care la rândul lui a fost abrogat prin pct. 18 din Legea nr. 507/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.080 din 19 noiembrie 2004.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 373¹ din Codul de procedură civilă: „*Cererea de executare silită se depune la executorul judecătorec, dacă*

legea nu dispune altfel. Executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie, cererea creditorului urmăritor și titlul executoriu.

Instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților.

După încuviințarea cererii instanța va alcătui un dosar privind executarea, la care executorul judecătoresc este obligat să depună câte un exemplar al fiecărui act de executare, în termen de 48 de ore de la efectuarea acestuia.“

— Art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997: „În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 1.830.000 lei, indiferent de valoarea contestată.“

— Art. 29 din Legea nr. 47/1992: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.

(3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

(4) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.

(5) Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.

(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.“

— Art. 5 din Legea nr. 341/2004: „(1) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 4 alin. (1) beneficiază, pe lângă indemnizația calculată conform prevederilor art. 4, și de următoarele drepturi:

a) prioritate în asigurarea unei locuințe din fondul disponibil de locuințe sociale, în localitatea de domiciliu, dacă nu au deținut în proprietate o altă locuință până la data atribuirii;

b) stabilirea chiriei la nivelul minim prevăzut de lege pentru locuințele din fondul locativ de stat, dacă dispun de un venit lunar mai mic sau egal cu salariul mediu brut pe economie;

c) cumpărarea sau închirierea cu prioritate, fără licitație, din fondul de stat, a unui spațiu comercial sau de prestări servicii

corespunzător, cu o suprafață utilă de până la 100 m², inclusiv în indiviziune, sau concesionarea ori închirierea cu prioritate, fără licitație, a unei suprafețe de teren de până la 100 m² din domeniul public pentru construirea unui spațiu comercial sau de prestări servicii, cu o clauză de neînstrăinare timp de 10 ani de la data dobândirii;

d) acordarea gratuită de proteze, orteze și scaune cu rotile pentru invalizii care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, costul integral al acestora fiind suportat de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989;

e) accesul gratuit al copiilor la creșele și grădinițele din subordinea administrațiilor locale, precum și asigurarea gratuită a rechizitelor pentru școlari, dacă venitul lunar este mai mic sau egal cu salariul mediu brut pe economie;

f) acordarea unei subvenții de stat egale cu 50% din dobânda aferentă unui credit bancar de până la 20.000 euro, contractat pentru cumpărarea sau construirea unei locuințe în localitatea de domiciliu, dacă nu au deținut sau nu dețin o proprietate locativă, precum și posibilitatea garantării creditelor contractate cu indemnizația calculată conform prevederilor prezentei legi;

g) atribuirea, în limita posibilităților, în proprietate și cu clauză de neînstrăinare timp de 10 ani de la data dobândirii, a 10.000 m² de teren în extravilan și 500 m² de teren în intravilan — acesta din urmă pentru destinația de locuință, dacă nu a avut sau nu are în proprietate un alt spațiu locativ;

h) atribuirea în proprietate, fără plată, a locului de veci;

i) accesul gratuit al persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și la art. 4 alin. (1) — cu suportarea cheltuielilor de la bugetul ministerelor respective și de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate — la tratamente și medicamente în spitalele, policlinicile, bazele de tratament și stațiunile balneoclimaterice ale Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale și Ministerului Administrației și Internelor;

j) accesul gratuit la medicamente, prin medicul de familie, costul integral al acestora fiind suportat din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate;

k) transportul urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și, anual, 12 călătorii gratuite pe calea ferată, la clasa I, dus-întors, cu toate categoriile de trenuri de călători; anual — 12 călătorii gratuite dus-întors până în localitatea reședință de județ, cu mijloace de transport în comun, pentru persoanele care domiciliază în mediul rural. În limita celor 12 călătorii gratuite pot călători și membrii familiei titularului. De aceste gratuități beneficiază și însoțitorul pensionarului de invaliditate de gradul I sau al marelui mutilat;

l) scutirea de la plata taxelor și impozitelor pentru o locuință din proprietate și terenul aferent acesteia, pentru autoturisme hycomat și motocicletă, precum și scutirea de taxe la importul unui singur autoturism tip hycomat sau atribuirea gratuită, în proprietate, a unui mijloc de transport autonom corespunzător standardelor internaționale pentru mării mutilați și persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1, care au un grad de invaliditate locomotorie;

m) acordarea unei indemnizații lunare, adăugată la pensia pentru limită de vârstă, echivalentă cu un coeficient de 0,6, calculat conform prevederilor art. 4 alin. (2);

n) pensionarea cu 5 ani înainte de împlinirea vârstei standard, prevăzută de lege;

o) scutirea de la plata taxelor pentru serviciile publice de radiodifuziune și de televiziune, pentru cei cu venituri lunare mai mici decât salariul mediu brut pe economie.

(2) Drepturile acordate conform prezentei legi nu sunt considerate venituri, nu se impozitează și nu afectează acordarea altor drepturi.

(3) Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, după analizarea dosarelor persoanelor ce solicită preschimbarea certificatelor, cu avizul comisiei parlamentare pentru controlul aplicării prevederilor prezentei legi, va elibera noul tip de certificat, care va avea un format unic, cu elemente de securizare — singurul document valabil pentru a beneficia de prevederile prezentei legi.

(4) Dosarele persoanelor care solicită preschimbarea certificatelor trebuie să conțină documentația prevăzută în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, cu modificările ulterioare, pentru fiecare categorie, precum și avizul reactualizat al unei organizații de revoluționari legal constituite până la data de 31 decembrie 1992. Certificatele eliberate potrivit prezentei legi vor fi semnate de către secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 și de către președintele comisiei parlamentare menționate la alin. (3).

(5) Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, cu avizul comisiei parlamentare pentru controlul aplicării prevederilor prezentei legi, face propuneri Președintelui României pentru acordarea ordinului prevăzut la art. 3 alin. (3).“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 16, art. 20, art. 44, art. 136 și art. 54. De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la aceasta.

Textele invocate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (5) din Constituție: „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“;

— Art. 16: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.“;

— Art. 20 din Constituție: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“;

— Art. 44: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.“;

— Art. 54 din Constituție: „(1) Fidelitatea față de țară este sacră.

(2) Cetățenii cărora le sunt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin și, în acest scop, vor depune jurământul cerut de lege.“;

— Art. 136: „(1) Proprietatea este publică sau privată.

(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) *Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.*

(4) *Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.*

(5) *Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.*“;

— Art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: *„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.*

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.“;

— Art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă. Potrivit dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 146 lit. d), Curtea Constituțională *„hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*“; În aplicarea acestor dispoziții, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 prevede: *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*“ Rezultă că în cadrul controlului constituționalității legilor, prevăzut de dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituție, sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea declanșării controlului poate fi făcută numai pe calea ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești, cu condiția ca soluționarea cauzei să depindă de legea sau ordonanța ori dispoziția dintr-o lege sau dintr-o ordonanță criticată ca neconstituțională. Astfel, Curtea constată că textul invocat nu este determinant în judecarea și

soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 fiind așadar inadmisibilă.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 contravin prevederilor art. 2 alin. (1) din același act normativ, Curtea constată că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale, iar nu compararea prevederilor de lege între ele. Rezultă deci că nu ne aflăm în prezența unei chestiuni privind constituționalitatea, ci a unei posibile contrarietăți între două norme de lege, constatarea acestora și eliminarea eventualelor contradicții neîntrând în competența instanței de contencios constituțional, ci fiind de resortul autorității legiuitoare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 fiind, astfel, inadmisibilă.

De asemenea, Curtea constată că nu pot fi reținute nici criticile aduse dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă. Astfel, aceste dispoziții de lege prevăd că cererea de executare silită se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu dispune altfel, iar acesta va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie, cererea creditorului urmăritor și titlul executoriu. Instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, iar după încuviințarea cererii instanța va alcătui un dosar privind executarea, la care executorul judecătoresc este obligat să depună câte un exemplar al fiecărui act de executare, în termen de 48 de ore de la efectuarea acestuia. Se observă că aceste dispoziții reprezintă norme de procedură, a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. De altfel, prin Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășurează, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și în modalitățile instituite de lege. De aceea, regula art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nici o lege nu poate îngradi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nici o categorie sau grup social.

Cu privire la critica invocată de autorul excepției, în sensul că art. 5 din Legea nr. 341/2004 este

neconstituțional, deoarece „restrânge dreptul de asistență judiciară acordat anterior“ prin aceea că nu a mai preluat anumite facilități, și anume acordarea de scutiri de la plata taxelor judiciare de timbru, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută. Astfel, acordarea anumitor facilități sau înlesniri reprezintă o excepție de la regula de drept comun, iar instituirea acestora reprezintă o problemă de

oportunitate aflată în competența exclusivă a legiuitorului, care, în considerarea evoluțiilor relațiilor sociale și economice, a resurselor financiare ce pot fi alocate în diferite perioade de timp, poate modifica sau completa legislația existentă elaborând noi reglementări, fără ca în acest mod să se încalce dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Aurel Ionescu în dosarele nr. 9.475/2004 și nr. 9.476/2004 ale Judecătoria Sectorului 5 București.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 5 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

În baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 568/2001 privind stabilirea cerințelor tehnice pentru limitarea emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, precum și ale Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 337/2001 pentru aprobarea Normelor privind inspecția tehnică a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de

benzină, cu modificările ulterioare, și ale Ordinului ministrului economiei și comerțului nr. 122/2005 privind înlocuirea anexei la Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 337/2001 pentru aprobarea Normelor privind inspecția tehnică a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând organismele de inspecție desemnate pentru efectuarea inspecțiilor tehnice ale instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Categoriile de servicii efectuate de organismele de inspecție desemnate pentru efectuarea inspecțiilor tehnice ale instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină sunt cele prevăzute la pct. 1 din Normele privind inspecția tehnică a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 122/2005.

Art. 3. — Organismele de inspecție desemnate, prevăzute în anexa la prezentul ordin, elaborează proceduri proprii pentru operațiunile specifice inspecțiilor tehnice ale instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină și răspund pentru orice daună rezultată din eventualele litigii legate de aceste operațiuni.

Art. 4. — Activitatea organismelor de inspecție desemnate pentru efectuarea operațiunilor specifice inspecțiilor tehnice ale instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină este supravegheată de Ministerul Economiei și Comerțului, prin Direcția generală politică industrială.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 282/2002 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în

scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 15 iulie 2002, Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 229/2003 privind modificarea Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 282/2002 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 16 aprilie 2003, Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 256/2003 privind modificarea Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 282/2003 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 17 noiembrie 2003, Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 170/2004 pentru modificarea Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 282/2002 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 29 aprilie 2004, și Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 148/2005 privind modificarea Ordinului ministrului economiei și comerțului nr. 170/2004 pentru modificarea Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 282/2002 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 14 aprilie 2005.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș

LISTA

cuprinzând organismele de inspecție desemnate pentru efectuarea inspecțiilor tehnice ale instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

Nr. crt.	Organismul de inspecție	Adresa	Activități pentru care a fost desemnat
1.	Societatea Comercială IPROCHIM — S.A. — Departamentul utilaje Nr. de înregistrare la registrul comerțului J40/6.485/1991	Municipiul București, Calea Plevnei nr. 137, sectorul 6	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
2.	Societatea Comercială IPIP — S.A. — Colectivul „Compuși Organici Volatili“ Nr. de înregistrare la registrul comerțului J29/386/1991	Municipiul Ploiești, Str. Diligenței nr. 18, județul Prahova	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
3.	Societatea Comercială PETRODESIGN — S.A. — Colectivul tehnic autonom de expertizare, autorizare și inspectare — COV Nr. de înregistrare la registrul comerțului J40/4.079/1992	Municipiul București, str. Căderea Bastiliei nr. 56—58, sectorul 1	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
4.	Societatea Comercială LAJEDO — S.R.L. Nr. de înregistrare la registrul comerțului J29/2.036/1993	Municipiul Ploiești, Șos. Vestului nr. 24B, bl. 10E, ap. 11, et. 3, județul Prahova	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
5.	Societatea Comercială DEAL IMPEX — S.R.L. Nr. de înregistrare la registrul comerțului J40/17.505/1992	Municipiul București, calea Floreasca nr. 90—111, bl. F1, sc. 2, ap. 17, sectorul 1	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
6.	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi“ — Catedra de ingineria și managementul mediului	Municipiul Iași, bd. Dimitrie Mangeron nr. 67, județul Iași	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecția tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Autoritatea Națională a Vămilor

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul României

Având în vedere prevederile art. 94 paragraful 2 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 20/1993 privind interconectarea dintre sistemele de tranzit ale României și cele ale Comunității Europene, potrivit prevederilor art. 48 alin. (2) și (3), ale art. 160 alin. (3) și ale art. 400 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul României, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 629/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 și 356 bis din 27 aprilie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Sintagma „Procedura T1“ se înlocuiește și devine „Procedura T1RO“ în tot textul normelor metodologice.**

2. **La punctul 4 se introduc literele n) și o) cu următorul cuprins:**

„n) *procedură alternativă* — procedura bazată pe documente tipizate (declarația vamală în detaliu), care permite depunerea declarației de tranzit atunci când nu este posibilă depunerea acesteia prin tehnici de procesare a datelor, în NCTS;

o) *document de însoțire a tranzitului* — documentul utilizat în NCTS, cu valoare de declarație de tranzit, care însoțește mărfurile până la biroul de destinație.“

3. **Alineatele (2) și (3) ale punctului 10 vor avea următorul cuprins:**

„(2) În vederea depunerii declarațiilor de tranzit în procedură T1RO în calitate de principal obligat, societatea transmite Autorității Naționale a Vămilor formularul de înregistrare a principalului obligat, avizat de biroul de plecare, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Biroul centralizator va înregistra în evidențe datele de identificare a societății și va atribui un număr de înregistrare unic pentru fiecare principal obligat. Se va depune câte un formular pentru fiecare birou de plecare, inclusiv în cazul extinderii activității la alte birouri vamale, numărul de înregistrare urmând a fi atribuit corespunzător de Biroul centralizator.

(3) Numărul de înregistrare atribuit va fi transmis, în scris, principalului obligat.“

4. **Alineatul (1) al punctului 11 va avea următorul cuprins:**

„11. (1) Nu pot face obiectul aceleiași declarații de tranzit decât mărfurile încărcate sau care urmează a fi încărcate pe un mijloc de transport unic și destinate a fi

transportate de la același birou de plecare la același birou de destinație.“

5. **Punctul 54 va avea următorul cuprins:**

„54. Declarația de tranzit se completează conform Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, excepție făcând următoarele rubrici, a căror completare este specifică tranzitului comun:

Rubrica 1 — Declarație: Principalul obligat înscrie sigla „T1RO“ în a 3-a casetă din exemplarele primare. În cazul utilizării formularelor complementare, principalul obligat înscrie sigla „T1RO bis“ în a 3-a casetă a formularului sau formularelor complementare folosite.

Rubrica 31 — Colete și descrierea mărfurilor: Pentru operațiunile de tranzit al mărfurilor sensibile cuprinse în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice se va înscrie și mențiunea „Mărfuri sensibile“.

Rubrica 33 — Codul mărfurilor: Se indică codul corespunzător mărfurilor în cauză.

Această rubrică trebuie să fie completată atunci când:
— declarația de tranzit este întocmită de aceeași persoană, simultan sau ca urmare a unei declarații vamale care conține codul mărfurilor; sau

— declarația de tranzit se face pentru mărfurile cuprinse în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice.

În celelalte cazuri această rubrică este opțională.

Rubrica 40 — Declarația sumară/document precedent: Se indică destinația vamală anterioară sau documentele vamale corespunzătoare. Dacă se menționează mai multe destinații, în această rubrică se va înscrie mențiunea „Diverse“, iar lista destinațiilor în cauză va fi anexată la declarația de tranzit.

Rubrica 50 — Principal obligat: Se completează cu datele de referință ale principalului obligat: numărul de înregistrare atribuit de autoritatea vamală, denumirea, sediul, numele și prenumele reprezentantului acestuia.

Pentru vehiculele rutiere tranzitate de persoanele fizice în calitate de principal obligat, rubrica se completează cu datele de referință ale acestora.

Pe exemplarul nr. 1 al declarației de tranzit, care va fi reținut de biroul de plecare, trebuie să figureze originalul semnăturii principalului obligat sau, după caz, a reprezentantului acestuia. Semnătura angajează principalul obligat pentru toate elementele care se referă la operațiunea de tranzit comun, conform datelor înscrise în declarația de tranzit.

Rubrica 52 — Garanție: Prima casetă se completează cu numărul certificatului de garanție sau, după caz, al documentului de garanție, precum și, dacă este cazul, cu denumirea biroului de garanție.

A doua casetă se completează cu codul tipului de garanție utilizat pentru operațiunea de tranzit comun.

Codurile utilizate pentru tipurile de garanții sunt:

Garanția	Codul	Alte mențiuni necesare
— dispensa de garanție	0	— numărul certificatului de dispensă
— garanția globală	1	— numărul certificatului de garanție
— garanția izolată prin cauțiune	2	— numărul angajamentului de cauțiune izolată — biroul de garanție
— garanția izolată prin virament sau în numerar	3	— numărul documentului de plată
— garanția izolată prin titluri	4	— numărul titlului de garanție izolată
— exceptare de la garantarea datoriei vamale, în baza art. 349 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001	6*)	— — —
— garanție nesolicitată în baza reglementărilor specifice	7	Baza legală conform căreia operațiunea de tranzit comun în cauză este scutită de la garantarea datoriei vamale
— garanția izolată în cazul interzicerii temporare a utilizării garanției globale	9	— numărul angajamentului de cauțiune izolată — biroul de garanție

*) Acest cod va fi utilizat numai în situațiile stabilite de Autoritatea Națională a Vămirilor, potrivit instrucțiunilor emise în acest sens.

6. Punctul 76 va avea următorul cuprins:

„76. Biroul de plecare descarcă regimul de tranzit, procedura T1RO, atunci când este în măsură să stabilească, pe baza comparării datelor disponibile la biroul de plecare cu cele primite de la biroul de destinație, că procedura s-a încheiat corect.“

7. Punctul 83 va avea următorul cuprins:

„83. (1) Declarația de tranzit va fi depusă la biroul de plecare prin tehnici de procesare a datelor, în NCTS, și se consideră depusă la momentul primirii mesajului EDI de către biroul de plecare.

(2) Declarația de tranzit depusă prin schimb de mesaje standard EDI este conformă cu structura și cu indicațiile din anexele nr. 15 și 16 la prezentele norme metodologice.

(3) Atunci când declarația de tranzit este depusă prin introducerea informațiilor cerute pentru îndeplinirea formalităților în sistemul informatic al autorității vamale, indicațiile declarației scrise sunt înlocuite prin transmiterea la autoritatea vamală, prin mijloace electronice, de date codate sau stabilite sub orice altă formă determinată de aceasta și care sunt echivalente cu indicațiile cerute pentru declarațiile scrise.

Acceptarea declarației de tranzit este comunicată principalului obligat prin alocarea de către sistem a

numărului de înregistrare al acesteia, numit MRN, și a datei acceptării.

(4) Atunci când regimul de tranzit, procedura T1RO, succede unui alt regim vamal, biroul de plecare poate solicita prezentarea documentelor corespunzătoare.

În cazul aplicării NCTS, pentru operațiunile de export cu tranzit, declarația vamală de export se depune prin sistemul de procesare automată a declarației vamale, iar declarația de tranzit se depune separat, în NCTS.

(5) Mărfurile vor fi prezentate împreună cu documentul de transport. Biroul de plecare poate să nu solicite prezentarea acestui document atunci când se îndeplinesc formalitățile vamale, cu condiția ca acest document să fie păstrat la dispoziția sa.“

8. Alineatele (1) și (2) ale punctului 85 vor avea următorul cuprins:

„85. (1) În cazul vizat la punctul precedent alin. (1), biroul de plecare reține declarația de tranzit și, după efectuarea vămii, acordă liberul de vamă sub formă electronică. Documentul de însoțire a tranzitului este tipărit de biroul de plecare sau, în cazul procedurii simplificate, de expeditorul agreeat și însoțește bunurile plasate în tranzit comun până la biroul de destinație.

(2) La solicitarea scrisă a principalului obligat, biroul de plecare poate aproba ca documentul de însoțire a

tranzitului să fie tipărit de către principalul obligat după acordarea sub formă electronică a liberului de vamă pentru tranzit.“

9. **La punctul 124 alineatul (1), litera b) se abrogă.**

10. **La alineatele (1) și (2) ale punctului 130, sintagma „Autoritatea Națională a Vămirilor“ se înlocuiește cu sintagma „autoritatea vamală“.**

11. **Punctele 132 și 133 se abrogă.**

12. **Punctul 135 va avea următorul cuprins:**

„135. Principalul obligat va înscrie felul, numărul și mărcile sigiliilor aplicate în declarația de tranzit. Principalul obligat va aplica sigiliile cel mai târziu în momentul acordării liberului de vamă pentru tranzit.“

13. **Punctul 136 va avea următorul cuprins:**

„136. (1) Expeditorii agreeți sunt persoanele juridice române autorizate de autoritatea vamală să efectueze operațiuni de tranzit comun fără a prezenta biroului de plecare mărfurile care fac obiectul declarației de tranzit.

(2) Această simplificare va fi acordată numai persoanelor care sunt autorizate să utilizeze garanția globală sau, după caz, persoanelor care efectuează operațiuni pentru care nu este necesară garantarea drepturilor vamale și numai dacă acestea depun declarațiile de tranzit și comunică cu autoritatea vamală utilizând tehnici de procesare a datelor prin NCTS.“

14. **Alineatul (1) al punctului 137 va avea următorul cuprins:**

„137. (1) În vederea autorizării în calitate de expeditor agreeat, persoana juridică trebuie, pe lângă condițiile prevăzute la pct. 125:

a) să fi utilizat în mod regulat regimul de tranzit sau, după caz, să fie autorizată în calitate de beneficiar al procedurii de vămuire la domiciliu pentru mărfurile care urmează să fie scoase din țară (formalitățile de tranzit urmând să fie efectuate la adresele menționate în autorizație).

Se consideră că o persoană «a utilizat în mod regulat regimul de tranzit» atunci când acea persoană a efectuat, în calitate de principal obligat, cel puțin 100 de operațiuni de tranzit comun în anul precedent;

b) să fie principal obligat pentru mărfurile transportate pe mijloace de transport rutiere sau să apeleze la serviciile unui comisionar în vamă, în calitate de principal obligat;

c) să aibă încheiat un acord scris cu «C.F.R. Marfă» — S.A. privind mărfurile care urmează să fie plasate în tranzit comun și vor fi transportate pe calea ferată.“

15. **Alineatul (2) al punctului 138 va avea următorul conținut:**

„(2) Cererea de autorizare va fi depusă la biroul de plecare împreună cu următoarele documente:

a) copie de pe autorizația de beneficiar al procedurii de vămuire la domiciliu pentru mărfuri care se exportă sau, după caz, situația operațiunilor de tranzit comun efectuate în ultimele 12 luni;

b) copie de pe autorizația pentru accesul la NCTS. În cazul societăților care beneficiază de procedura de vămuire la domiciliu și apelează la serviciile unui comisionar în

vamă, acesta din urmă trebuie să dețină autorizația pentru accesul la NCTS;

c) declarație-angajament din care să rezulte că va respecta prevederile referitoare la procedura T1RO.“

16. **Punctul 142 va avea următorul cuprins:**

„142. (1) Atunci când biroul de plecare aplică dispozițiile cap. III, secțiunea a 4-a, acesta va stabili împreună cu expeditorul agreeat termenul și modalitatea în care va fi informat de expeditorul agreeat despre depunerea declarației de tranzit, astfel încât să poată proceda la un eventual control, înainte de eliberarea în tranzit a mărfurilor.

(2) Expeditorul agreeat va transmite o declarație de tranzit la biroul de plecare înainte de eliberarea mărfurilor.“

17. **Alineatul (1) al punctului 144 va avea următorul cuprins:**

„144. (1) În vederea autorizării în calitate de destinatar agreeat, persoana juridică trebuie, pe lângă condițiile prevăzute la pct. 125:

a) să fie autorizată în calitate de beneficiar al procedurii de vămuire la domiciliu pentru mărfurile care urmează să fie introduse în țară (formalitățile de tranzit urmând să fie efectuate la adresele menționate în autorizație) sau să fi utilizat în mod regulat regimul de tranzit.

Se consideră că o persoană «a utilizat în mod regulat regimul de tranzit» atunci când acea persoană a primit în calitate de destinatar mărfuri care au fost plasate în tranzit comun, cel puțin 100 de operațiuni într-un an calendaristic;

b) să aibă încheiat un acord scris cu «C.F.R. Marfă» — S.A. privind mărfurile plasate în tranzit comun, transportate pe calea ferată, pentru care este destinatar.“

18. **Alineatul (2) al punctului 145 va avea următorul cuprins:**

„(2) Cererea de autorizare va fi depusă la biroul de destinație împreună cu următoarele documente:

a) copie de pe autorizația de beneficiar al procedurii de vămuire la domiciliu pentru mărfuri care se importă definitiv ori temporar sau, după caz, situația operațiunilor de tranzit comun pentru care a fost destinatar al mărfurilor, în ultimele 12 luni;

b) copie de pe autorizația pentru accesul la NCTS. În cazul societăților care beneficiază de procedura de vămuire la domiciliu și apelează la serviciile unui comisionar în vamă, acesta din urmă trebuie să dețină autorizația pentru accesul la NCTS;

c) declarație-angajament din care să rezulte că va respecta prevederile referitoare la procedura T1RO.“

19. **La punctul 149 se introduc alineatele (4)–(6) cu următorul cuprins:**

„(4) Destinatarul agreeat va aștepta «permisiunea de descărcare» înainte de a începe descărcarea mărfurilor din mijlocul de transport.

(5) Destinatarul agreeat va transmite biroului de destinație, fără întârziere, o copie a documentului de însoțire a tranzitului, care a circulat cu mărfurile.

(6) Biroul de destinație va introduce datele corespunzătoare în sistem pentru generarea mesajului «Rezultatul controlului».

20. Se introduce punctul 149 bis cu următorul cuprins:

„149 bis. Atunci când biroul de destinație aplică dispozițiile cap. III, secțiunea a 4-a, acesta va stabili împreună cu destinatarul agreeat:

a) momentul și modalitatea în care destinatarul agreeat va informa biroul de destinație despre sosirea mijlocului de transport, astfel încât acesta din urmă să poată proceda la un eventual control, înainte de descărcarea mărfurilor;

b) modalitatea în care biroul de destinație va fi informat în legătură cu cantitățile în plus sau în minus sau cu alte nereguli constatate de destinatarul agreeat, cum ar fi sigilii rupte;

c) modalitatea și momentul în care destinatarul agreeat primește mesajul «Înregistrare anticipată de sosire» de la biroul de destinație, pentru aplicarea corespunzătoare a prevederilor pct. 87 alin. (1);

d) categoriile de mărfuri sau operațiunile de tranzit excluse de la aplicarea procedurii simplificate.“

21. Alineatele (1) și (5) ale punctului 150 vor avea următorul cuprins:

„150. (1) Biroul centralizator poate efectua controlul a posteriori, direct sau la cererea birourilor vamale, pentru a verifica informațiile conținute în mesajul «Rezultatul controlului», autenticitatea ștampilelor aplicate și exactitatea adnotărilor înscrise pe documentul de însoțire a tranzitului.

Controlul a posteriori poate fi efectuat de Biroul centralizator și asupra exemplarelor nr. 5 ale declarațiilor de tranzit, înregistrate până la data de 1 septembrie sau în cadrul procedurii alternative, în scopul verificării autenticității ștampilelor aplicate sau corectitudinii mențiunilor înscrise.

.....
(5) Atunci când se solicită controlul a posteriori, condițiile înscrise la pct. 75—76 nu sunt considerate ca fiind îndeplinite, atât timp cât nu a fost confirmată autenticitatea sau corectitudinea datelor pentru care a fost cerut controlul.“

22. Alineatul (4) al punctului 151 va avea următorul cuprins:

„(4) Atunci când se aplică dispozițiile cap. III, secțiunea a 4-a, autoritatea vamală declanșează procedura de cercetare:

— imediat sau cel mai târziu în prima zi lucrătoare, atunci când mesajul «Rezultatul controlului» nu a fost primit în termen de 6 zile de la primirea mesajului «Aviz de sosire»;

— după 14 zile sau cel târziu în prima zi lucrătoare, atunci când mesajul «Aviz de sosire» nu a fost primit la data limită stabilită pentru prezentarea mărfurilor la biroul de destinație.“

23. Capitolul VII „Dispoziții tranzitorii și finale“ se înlocuiește cu capitolul VII „Procedura alternativă în NCTS“, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VII

Procedura alternativă în NCTS

164. (1) La birourile vamale conectate la NCTS, pentru efectuarea operațiunilor de tranzit comun se aplică

dispozițiile cap. III, secțiunea a 4-a. Bunurile vor fi plasate în procedura T1RO numai prin îndeplinirea formalităților de tranzit prin procedee informatice, respectiv depunerea declarației prin schimb de mesaje standard EDI.

(2) Bunurile pot fi plasate în procedura T1RO prin depunerea declarației de tranzit întocmite pe documentele prevăzute la pct. 50, la care se anexează, după caz, documentele prevăzute la pct. 52 sau 53, atunci când:

a) sistemul informatic al autorității vamale nu funcționează;

b) sistemul informatic al principalului obligat nu funcționează.

(3) Pentru aplicarea alin. (2), declarația de tranzit întocmită pe exemplarele corespunzătoare ale declarației vamale în detaliu va fi utilizată numai cu aprobarea scrisă a autorității vamale.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică și atunci când autoritatea vamală decide aplicarea procedurii alternative, în situațiile pe care le va specifica în mod expres.

165. Autoritatea vamală anulează o declarație introdusă în sistem atunci când:

— nu a fost finalizată datorită opririi sistemului informatic al autorității vamale;

— nu a fost finalizată datorită opririi sistemului informatic al agentului economic (principal obligat/expeditor agreeat);

— principalul obligat/expeditorul agreeat a solicitat în cazuri justificate anularea declarației de tranzit înainte de liberul de vamă sau ulterior acestuia și a obținut aprobarea biroului de plecare.

166. Instrucțiuni detaliate privind declanșarea procedurii alternative și modalitatea de lucru în aceste cazuri sunt prevăzute în anexa nr. 25 la prezentele norme metodologice.“

24. Se introduce un nou capitol, capitolul VIII „Dispoziții tranzitorii și finale“, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

167. (1) Începând cu data de 1 septembrie 2005 birourile vamale care aplică dispozițiile cap. III, secțiunea a 4-a, vor efectua operațiunile de tranzit comun numai dacă declarațiile de tranzit corespunzătoare au fost depuse în NCTS.

(2) Operațiunile de tranzit comun pentru care se depun declarații de tranzit până la data de 1 septembrie 2005 vor fi derulate și încheiate în conformitate cu reglementările în vigoare la această dată, fără a fi introduse sau urmărite în NCTS.

168. În aplicarea dispozițiilor înscrise la pct. 10, pentru principalii obligați aflați în evidențe până la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, numărul autorizației sau, după caz, numărul de identificare atribuit devine numărul de înregistrare al principalului obligat.

169. (1) Fiecărei persoane juridice cu sediul în România i se atribuie în NCTS un număr de identificare unic, numit TIN.

(2) Societățile care au fost autorizate pentru accesul la NCTS au primit un TIN care va fi utilizat pentru toate operațiunile de tranzit în procedură T1RO.

(3) Începând cu data de 1 septembrie 2005 numărul de identificare în NCTS (TIN) este obligatoriu pentru principalii obligați, expeditorii și destinatarii agreeți.

(4) În vederea acordării numărului de identificare în NCTS (TIN), principalii obligați, expeditorii și destinatarii agreeți vor transmite Autorității Naționale a Vămileor, Biroul centralizator, formularul de înregistrare a numărului de identificare în NCTS, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 27 la prezentele norme metodologice. TIN-ul atribuit automat la introducerea datelor de identificare a societății în NCTS va fi comunicat în scris de către Biroul centralizator.

170. Dispozițiile privind dispensa de garanție și garanția globală de valoare redusă vor intra în vigoare la momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a modificărilor corespunzătoare din Codul vamal al României.

171. Până la data de 1 septembrie 2005 Autoritatea Națională a Vămileor va emite instrucțiuni de lucru privind utilizarea aplicației NCTS: completarea declarației de tranzit, procedura la biroul de plecare și la biroul de destinație, care vor fi publicate pe pagina de Internet a autorității vamale, la adresa *www.customs.ro*."

25. În anexa nr. 15 la normele metodologice, sintagma „anexa nr. 17“ se înlocuiește cu sintagma „anexa nr. 16.“

26. La anexa nr. 15 la normele metodologice, capitolul II, secțiunea a 2-a, litera f) „Referințe administrative anterioare“ va avea următorul cuprins:

„f) REFERINȚE ADMINISTRATIVE ANTERIOARE (rubrica 40)

Număr: 9

Se va înscrie documentul precedent declarației de tranzit.

Felul documentului precedent (rubrica 40)

Tip/lungime: an ..6

Atunci când se utilizează acest atribut, se va înscrie tipul de document precedent.

Referința documentului precedent (rubrica 40)

Tip/lungime: an ..20

Atunci când se utilizează acest atribut, se vor înscrie numărul și data documentului precedent.

Referința documentului precedent LNG

Tip/lungime: a2

Codul limbii, care figurează în anexa nr. 16, este utilizat pentru definirea limbii (LNG) câmpului liber corespunzător.

Informații complementare (rubrica 40)

Tip/lungime: an ..26

Utilizarea acestui atribut este opțională.

Informații complementare LNG

Tip/lungime: a2

Codul limbii, care figurează în anexa nr. 16, este utilizat pentru definirea limbii (LNG) câmpului liber corespunzător."

27. Se introduc anexele nr. 25—27 la normele metodologice, al căror cuprins este prevăzut în anexele nr. 1—3 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 septembrie 2005.

Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu Ștefan Diaconu

București, 24 august 2005.
Nr. 6.640.

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 25 la normele metodologice)*

PROCEDURA ALTERNATIVĂ

1. Prevederi generale

1.1 Această anexă stabilește modalitățile speciale de aplicare a procedurii alternative, care permit:

a) agenților economici să întocmească o declarație de tranzit, într-un cadru legal și utilizând formulare corespunzătoare, atunci când sistemul informatic al autorității vamale nu funcționează;

b) expeditorilor agreeți, atunci când aplicația acestora nu funcționează, sau principalilor obligați, atunci când nu funcționează rețeaua de comunicație între aceștia și autoritatea vamală, să întocmească o declarație de tranzit într-un cadru legal, în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe.

1.2 Prevederile comune, aplicabile ambelor proceduri de lucru (procedura în NCTS și procedura alternativă), sunt prevăzute în normele metodologice.

2. Dispoziții aplicabile în cazul inoperabilității sistemului informatic al autorității vamale

Pentru situația în care sistemul informatic al autorității vamale este inoperabil, se aplică următoarele dispoziții cu privire la documentul utilizat ca declarație de tranzit în procedura alternativă:

a) declarația de tranzit va fi declarația vamală în detaliu, exemplarele nr. 1, 4 și 5, conform prevederilor cuprinse la pct. 50 și, după caz, 52 sau 53 din normele metodologice. Declarația vamală în detaliu va fi completată conform

dispozițiilor pct. 54 din normele metodologice, cu respectarea regulilor și codurilor cuprinse în anexele nr. 15 și 16 la normele metodologice;

b) declarația va fi înregistrată de biroul de plecare. Numărul de înregistrare atribuit va fi diferit de cel utilizat în NCTS și se va înscrie în rubrica C;

c) dacă se utilizează formularul documentului de însoțire a tranzitului, ca document cu valoare de declarație de tranzit, pe acesta nu vor fi imprimate un cod de bare și nici mențiunea „MRN“;

d) în cazul procedurii simplificate, expeditorul agreeat va îndeplini toate condițiile și obligațiile privind datele care se înscriu în diferitele rubrici ale declarației, precum și cele referitoare la utilizarea exemplarelor preautentificate;

e) procedura alternativă va fi indicată prin aplicarea unei ștampile al cărei model figurează în anexa nr. 26 la normele metodologice. Ștampila va fi aplicată în rubrica A a declarației vamale în detaliu sau în locul codului de bare și MRN-ului din documentul de însoțire a tranzitului;

f) documentul cu valoare de declarație de tranzit va fi ștampilat, în rubrica D, de biroul de plecare;

g) atunci când se ia decizia de utilizare a procedurii alternative este important ca biroul de plecare să se asigure că fiecare declarație care a fost introdusă în sistemul informatic, dar nu a fost procesată datorită inoperabilității sistemului, va fi anulată. Principalul obligat trebuie să informeze biroul de plecare în legătură cu fiecare declarație de tranzit depusă în sistemul informatic și pentru care, în continuare, s-a utilizat procedura alternativă;

h) autoritatea vamală va urmări utilizarea procedurii alternative, pentru a evita folosirea acesteia în mod abuziv.

3. Inoperabilitatea sistemului informatic al expeditorului agreeat și a rețelei de comunicații a principalului obligat

3.1 Atunci când nu este disponibil sistemul informatic al expeditorului agreeat se utilizează documentul administrativ unic, preautentificat de biroul vamal.

3.2 Atunci când nu este disponibilă rețeaua de comunicații între principalul obligat și autoritatea vamală se utilizează documentul administrativ unic.

3.3 Declarația de tranzit va fi completată și prezentată pe cele trei exemplare corespunzătoare regimului de tranzit ale documentului administrativ unic.

3.4 Se vor aplica următoarele prevederi:

a) expeditorul agreeat solicită biroului de plecare preautentificarea mai multor declarații, într-o cantitate care să asigure derularea corespunzătoare a activității pentru maximum două zile.

b) atunci când expeditorul agreeat trebuie să utilizeze procedura alternativă va anunța biroul de plecare prin fax sau printr-o altă modalitate agreeată de acesta, informându-l în legătură cu momentul începerii acestei proceduri. Biroul de plecare va confirma imediat primirea acestei informări și, după caz, va aproba sau nu trecerea la procedura alternativă. În cazul unei avizări favorabile, se aplică

prevederile înscrise la pct. 140 din normele metodologice. Atunci când sistemul informatic va funcționa din nou, expeditorul agreeat va informa biroul de plecare și va transmite detaliile asupra declarațiilor preautentificate utilizate;

c) autoritatea vamală va monitoriza utilizarea procedurii alternative și atunci când constată că această procedură a fost folosită greșit sau abuziv, va suspenda temporar sau, după caz, va anula autorizația de utilizare a procedurii simplificate;

d) utilizarea procedurii alternative va fi indicată prin aplicarea ștampilei de procedură alternativă, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 26 la normele metodologice. Ștampila va fi aplicată în rubrica A, pe toate exemplarele declarației de tranzit;

e) o copie a aprobării date de biroul de plecare pentru utilizarea procedurii alternative va fi anexată la fiecare declarație de tranzit întocmită în cadrul acestei proceduri;

f) atunci când se utilizează procedura alternativă, expeditorul agreeat trebuie să informeze biroul de plecare în legătură cu toate declarațiile introduse în sistem și care nu au fost finalizate în NCTS, astfel încât acestea să fie anulate.

Atunci când se constată că un expeditor agreeat utilizează procedura alternativă pentru mai mult de 5% din operațiunile de tranzit comun efectuate la nivelul unui an, biroul de plecare va face o reevaluare a tuturor condițiilor care au stat la baza autorizării, pentru a stabili dacă acestea mai sunt întrunite, inclusiv cele legate de accesul la aplicația NCTS.

4. Dispoziții finale

4.1 Atunci când se utilizează procedura alternativă, formalitățile care se efectuează la biroul de plecare și de destinație sunt cele prevăzute la cap. III, secțiunile 1—3 din normele metodologice, utilizate pentru toate operațiunile de tranzit comun până la data intrării în vigoare a dispozițiilor referitoare la NCTS.

4.2 Decizia de aplicare a procedurii alternative, bazată pe utilizarea declarației vamale în detaliu sau a documentului tipărit sub forma documentului de însoțire a tranzitului, va fi considerată măsură excepțională. Agentul economic conectat la NCTS sau, după caz, biroul vamal trebuie să încerce rezolvarea problemelor (aplicație, conectare, rețea de comunicații), înainte de a propune sau, după caz, de a aproba trecerea la procedura alternativă.

Operațiunile de tranzit comun în NCTS și operațiunile în procedura alternativă vor fi considerate ca proceduri diferite. Aceasta înseamnă că toate operațiunile emise și eliberate în NCTS vor fi finalizate în NCTS și toate operațiunile emise prin utilizarea procedurii alternative vor fi încheiate cu respectarea prevederilor referitoare la utilizarea declarației vamale în detaliu.

4.3. Până la confecționarea ștampilei pentru procedura alternativă, toate mențiunile cuprinse în aceasta vor fi înscrise manual de biroul de plecare sau, după caz, de expeditorul agreeat, utilizându-se cerneală de culoare roșie.

